

ЗЕМЛЕДЕЛСКА

В. „Земледѣлска Защита“ излиза веднѣжъ въ седмицата.
Цѣната на вѣстника е за година 6 лева въ прѣдплата. На ученици се отстъпва за 5 лева. За странство се прибавятъ само пощенскитѣ разноски.

Всѣчко което се отнася до вѣстника се испраша до администрацията въ гр. Плѣвенъ.

ЗАЩИТА

За частъ отъ вѣстника се плаща по 2 1/2 ст. на дѣло, а на послѣдната страница, а на прѣдната страница. Обявления отъ сѣдебнитѣ публични съдебни по помѣстватъ по особено споразумение.

Неплатени писма не се приематъ и необнародвани рѣкописи не се връщатъ, освѣтъ ако сѣ придружени съ пощенска марка.

ОРГАНЪ НА ВЪЛГАРСКИЙ ЗЕМЛЕДЕЛСКИ СЪЮЗЪ.

РАЗСАДНИКЪ ЗА АМЕРИКАНСКИ ЛОЗИ НА Я. СТ. ЗАБУНОВЪ ВЪ ГР. ПЛЪВЕНЪ.

ИЗВѢСТЯВАМЪ НА ВСИЧКИ ЛОЗАРИ, ЧЕ ИМАМЪ ЗА ПРОДАНЪ ЗА ПРѢЗЪ ЕСЕНЬТА ОБЛАГОРОДЕНИ (АШЛАДИСАНИ) ВКОРЕНЕНИ И НЕВКОРЕНЕНИ ЛОЗИ ЗА ПРОДАНЪ ВЪРХУ СЛѢДУЮЩИТѢ ПОДЛОЖКИ:

1. Riparia gloir de Montpellier (Rip. Portalis)
2. Rupestris Monticola (Rupestris du Lot)
3. Riparta × Rupestris № 101 и № 101¹⁴
4. Rupestris Martin
5. Solonis

Освѣтъ ашладисани, имамъ за проданъ и рѣзници отъ горнитѣ Американски лози (неашладисани) и вкоренени, всичко по **ЦѢНИ УМѢРЕНИ И ДОБРЪ СОРТИРАНИ**.

Ашламътъ сѣ отъ прочутото Плѣвенско грозде „**ЧЕРНА ГЪМЗА**“.

На копувачитѣ давамъ наставления и упътвания по засаждането и отгледванието на лозитѣ, ако такива се поискатъ.

Желающитѣ да се снабдятъ съ такива лози да се обърнатъ до менъ въ гр. Плѣвенъ за споразумение.

Плѣвенъ, 5 Юлий 1901 г.

Съ почитанье:
Я. Ст. Забуновъ.

Плѣвенъ, 4 Юлий 1901 год.

По адресъ на нашата организация въ единъ отъ послѣднитѣ броеве на в. „Миръ“ е помѣстена цѣла уводна статия. Ние нѣмахме да се повръщаме по нея, ако тази статия не визираще всички, които така или иначе работѣтъ, или сѣ близо до земледѣлската организация. Цѣли четири мѣсеци се изминахъ, казва в. „Миръ“ отъ както е отворена извънрѣдната сесия на Народ. Събрание и отъ когато тѣй нарѣченитѣ зимледѣлски водители получаватъ по 20 лева дневни, за да прокаратъ 48-тѣ искания (тѣ сѣ само 38) но за които не се намѣри врѣме. въ името на които сѣ дошле тѣзи „храненици“. Ние сме дълбоко убѣдени продължава в. „Миръ“, че ако не бѣ тѣй компрометирано земледѣлското движение, ако вчерашнитѣ земледѣлски „трибуни“ не бѣхъ се указали толкова безпринципни и толкова ниско пълзящи, правителственното болшинство не би посмѣяло да увѣличи поземелниятъ налогъ. То разбра, че има работа съ нѣколко испѣде-

ни чиновници, съ нѣколко земледѣлски изедници, съ нѣколко фалирани политикани. Грамадна е измамата, на която се подложи една голѣма частъ отъ българското земледѣлско население. Хора безъ скруполи и безъ честъ му открадахъ гласа за своя лична прѣхрана и днесъ се подиграватъ съ неговата наивностъ. Тѣзи земледѣлски артисти знаятъ, че гласуванитѣ бюджетъ е фалшивъ и сключенъ съ дефицитъ но си приготвяватъ урока още отъ столицата за да управдаватъ увѣличението на земледѣлски данѣкъ съ уничтожение на дефицита . . . селянитѣ вече ще знайтъ какъ да постѣпятъ съ ония, които заложихъ интереситѣ имъ и бждѣщето имъ за една паница леща.

Това сѣ думитѣ и сѣжденията прокарани въ в. „Миръ“ брой 983 отъ 21 м. м., по адресъ на земледѣлската организация.

Ние, повтаряме, не бихме обърнали никакво внимание на тази статия, защото ние знаемъ колко е кална у насъ партизанската злоба често пжти и у ония, които иначе

минаватъ за сериозни хора, ако тази статия не бѣше насочена противъ цѣла една организация, която съ крѣвъ запечата своето зараждане и групирование. Истината го изисква да си признаемъ, прѣди всичко, ченѣколко отъ нашитѣ приятели отъ организацията въ качеството на земледѣлски избраници, имената на които ще извадимъ на лице слѣдъ отпечатване на дневницитѣ, въ народното събрание се издавихъ въ тази или друга партия. Нѣколцина отъ тѣхъ наистина станахъ по върли цанковисти отъ самия дѣдо Цанковъ, други по демократи отъ самитѣ каравелисти, трети по голѣми народняци отъ самитѣ тѣхъ, като забравихъ далеко интереситѣ на ония, които ги бѣхъ пратили, но да се твърди, че всички до единъ станали ниско пълзящи и послушни орждия на правителственното болшинство за увѣличение на данѣцитѣ е такава шарлатания, каквато може да има единъ каленъ и нископробанъ партизанинъ. Хората около „Миръ“ сѣ свидетели, знаятъ и не можѣтъ откажа, че 10 души отъ тѣзи земледѣлци, които прѣдставляватъ именно земледѣлската организация яко групирани на едно мѣсто, които не се подадохъ къмъ никоя страна, взимахъ живо участие спорѣдъ скромнитѣ си сили въ защита на интереситѣ, на ония за които „Миръ“ толкова плаче. Протоколитѣ на Народ. Събрание свидетелствуватъ, че истинскитѣ земледѣлски народни прѣдставители не сѣ прѣскочили ни единъ въпросъ, ни едно внесено законоположение, по които тѣ не сѣ застѣпили както и слѣдваше за интереситѣ на земледѣлцитѣ. Ние можимъ да кажимъ само толкова, че изпълнихме нашия скромнень дългъ и бждѣщето ще покаже, че не по наша вина е малко направено, а по вината на ония, които постоянно бълнуватъ за характеръ, честностъ и послѣдователностъ до тогава до когато пипнатъ властѣта. Българскитѣ земледѣлци ще уцѣнятъ, кои бѣхъ тѣхнитѣ защитници. А ние сме доволни отъ малкото което направихме и желали бихме всѣка друга организация тѣй млада, прѣминала прѣзъ голѣма перепетий, изложена на толкова прѣслѣдвания да направи толкова, колкото можахме ние да направимъ за ония които ни сѣ пратили въ Народното Събрание. И ние сме твърдо убѣдени, че ако днесъ се молихме да прокараме мно-

го работи, недалечното бждѣще ще ни донесе да се молятъ намъ. Едно само има да пошепнемъ на ухото на партизанитѣ отъ разнитѣ партии, които иматъ всичкий интересъ да погълнатъ и видятъ разбита земледѣлската организация, а то е: че тази организация ще крѣпне, успѣва и живѣе, за да даде на всички да разбѣрѣтъ, че врѣмето на народнитѣ изедници и на всички фалшиви доброжелатели е минало вече.

Каква полза сѣ принесли сервизитѣ при Земледѣлскитѣ ни Училища върху нашето земледѣлие?

(Продължение)

5. *Испитателното поле.* Това е единъ отъ най важнитѣ сервизи при земледѣлскитѣ ни училища, макаръ, че на него се е гледало до днесъ като най послѣднень и се е смѣталъ за играчка. Отъ кадѣ другадѣ ще можемъ да узнаемъ: кои нови растения можѣтъ да вирѣятъ въ насъ, кои доходни сортови, било жита или др. растения сѣ най сгодни за прѣпорѣчване на нашитѣ земледѣлци, ако не отъ правенитѣ опити при землед. ни училища. Всѣко ново нѣщо прѣдварително неиспитано може да повлече земледѣлци къмъ загуба. Ето нѣколко прѣсни примѣри: 1) Прѣди 3—4 години сѣ голѣма аларма започна да се прѣпорѣчва пролѣтното жито „Улка“, правителството купи голѣмо количество сѣме, това сѣщото направихъ и много окр. постоянни комисии, но ние днесъ виждаме, че то никадѣ не се сѣе и всички сѣ отчаяни. Това не произлиза отъ нищо друго освѣтъ отъ това, че това жито по рано не е било опитвано въ испитателнитѣ полета, а направо прѣпорѣчано; 2) Прѣди 2 години внесе се едно голѣмо количество равноврѣща царевица отъ Унгария и Италия раздаде се на населението, за да се спаси отъ гладъ по врѣме на сушата, но до колкото можахме да узнаемъ тази царевица нигдѣ не е дала задоволителни резултати. Това можеше по рано да се прѣдвиди, ако се имахъ на расположеение по нѣ 5—6 годишни наблюдения отъ испитателнитѣ ни полета.

Всѣки може би, ще попита защо да нѣмаме резултати отъ испитателнитѣ ни полета, когато е знайно, че тѣ се завеждатъ още отъ 18 години и при тѣхъ всѣка година се посѣватъ съ стотини разни растения. На този въпросъ ето какво отговаряме: Испитателни полета е имало и опити сѣ правени прѣмно, но при правенито на опититѣ не е избрана добра система, а то е защото министерството не е обръщало вни-

мание върху това. Когато се иска да се види: дали едно растение вирее при извънреден климат добър, и дава ли добри приходи, страда ли отъ равни болести и неприятели и пр. и пр. то това растение не бива да се отглежда на една градинарска лехичка отъ 10—20 квадратни метра, а трябва да се отглежда най-малко на пространство отъ един-два декара; въ противен случай резултатътъ неможе да се смята нормален.

До 1897 год. въ Русе опититъ при изпитателното поле сж се водили по горната система. Сжното нѣщо е и въ Садово до 1901 год. и едвамъ сега се дава едно по подходящо направление.

Отъ горното се вижда, че на този толкосъ важенъ сервисъ едвамъ сега започва да се дава едно по добро направление, като до сега направеното неможе да послужи за нищо, защото не е било цѣлсѣобразно.

6. *Млѣкарницата.* И този сервисъ не е могълъ да послужи за да покаже какво и да било полезно нововъведение между земледѣлцитъ. Поради липсата на добръ подготвенъ за заведѣние на млѣкарницитъ персоналъ не е могло да се постигне нищо по подобряване на нашето сирене и кашкавала, както и по приготвянето на нѣкой европейско сирене, което би могло да намѣри пазаръ въ насъ.

Едвамъ сега министерството е създало грѣшката си и е захванало да се грижи изпървомъ да подготви персонала за завеждане на млѣкарството, понеже то е единъ особенъ занаятъ, който неможе да се изпълнява съ успѣхъ отъ всѣки земледѣлецъ.

7. *Гората.* Земледѣлецъ трябва да познава по важнитъ правила отъ горската наука, за да може правилно да експлоатира притежаванитъ отъ него гори и като всѣки чловѣкъ да може да се грижи за замѣняването на празнитъ и голи баири около населенитъ мѣста. Русенското училище има една естествена гора отъ около 350 хектари, която сега се чисти, проредява и експлоатира по правилата на лѣсовѣдството. При основаването на Садовското училище е турната основата на една гора искусствено посадени, едно за да се даде възможностъ на ученицитъ да иматъ обекти за прѣподаване и практика и друго да се покаже на околното население, че правителствено да се залѣсѣтъ. Ето 15 години вече отъ какъ тази гора е посадана, но за очудване на всѣки тя и днесъ не се забѣлѣзва и то защото не се работи както трябва и защото 1—2 пѣти е запалвана отъ околнитъ овчари.

8. *Пчеларство.* Въ Русе отъ 4—5 години се турна основата на една добра пчеларница, когато Садово и Плѣвентъ сж станали за посѣтѣнище въ това направление. Садовската пчеларница сжествува още отъ 18 години, но при все това вие днесъ нѣма да видите въ Садово повече отъ 5—6 кошари най-лошо гледани. Не отдавна бѣше, когато единъ посѣтителъ се бѣ оплакалъ въ министерството, че отишѣлъ да се запознае въ Садово съ модерното пчеларство и за негово очудване той видѣлъ нѣколко кошари на училището, пълни съ молци и извѣдени отъ мишки! . . . Тогава, когато въ огромната градина на Садовското училище да се държатъ само 5—6 е повече отъ скандаловно! . . .

9. *Бубарство.* Този сервисъ е малко по добръ поставенъ отъ другитъ, поради своята невизискателностъ къмъ сръдствата. И тука обаче не чуждо на грѣшки и неспособностъ. Въ Плѣвентъ и Русе още нѣма нужното число черници за изхранване на бубитъ и до днесъ още се купува листъ за Плѣвентъ

извъ града, а за Русе извъ околнитъ села, 7—8 километра далечъ. Вадятъ се пашкули, които не се печатъ въ училището, понеже нѣматъ пещъ, а се даватъ на всѣки, както за печение, така и за отмотаване (Русе и Плѣвентъ). Въ Садово има бубарска станция съ всѣки принадлежности, но пашкулитъ и до сега се печатъ въ фурната за хлѣбъ, кждѣто неможе да се запазятъ нужнитъ условия.

Тази е картината, която ни прѣдставявагъ сервиситъ при земледѣлскитъ ни училища днесъ. Въ единъ отъ идущитъ броеве ние ще се помѣчамъ да укажемъ на причинитъ на това лошо положение на сервиситъ на училищата и какви мѣрки могатъ да се взематъ за тѣхното поправление.

Minor.

Земледѣлска анкета.

(Извлечение).

Отдавна нашия народъ не е билъ честитъ да се радва на истинско добро и трайно икономическо положение. Но отъ нѣкое врѣме, въ това отношение страната ни захвана да отпадна все повече и повече до като прѣвъ послѣднитъ 3—4 години, а особено по настоящемъ достигна до оная гибелна икономическа пропастъ, въ която единъ пѣтъ паднала било отдѣлната личностъ, било цѣла страна, твърдѣ мѣчно, а въ нѣкой случай и никога не би могла да излѣзе.

Грознитъ послѣдствия отъ силното влошаване икономическото положение на гражданата частъ отъ масата, както на градското, така и на селското наше население, се усѣща вече на всѣкъдѣ и отъ всѣки така чувствително, щото прѣвъ всѣки неволно се испрѣчва въпроса: *како трябва да правимъ?* Злото е толкова голѣмо и очибиво, щото длъжностъ е на всѣки истински родолюбецъ да спомогне съ всичкитъ си сили за неговото прѣмъхване.

Но въ безсилието или по добръ въ отсѣжствието на частната инициатива, какви мѣрки трябва да се взематъ отъ държавата за да се излѣзе отъ това положение? Това е въпроса, който основателно и трепетно вълнува днесъ нашето обществено мнѣние. Безспорно е, че както въ всѣки другъ, така и въ дадения случай, за да се даде правилентъ отговоръ на тия въпроси нужно е прѣди всичко да се изучатъ обстоятелственитъ причинитъ, факторитъ, които прѣко или косвено сж способствували за създаване на злото, гдѣ се криятъ неговитъ корени, защото знайно е, че за всѣка болестъ може да се прѣдпише дѣйствителентъ цѣръ само слѣдъ нейното точно опрѣдѣление.

Отъ фа та, че нашето икономическо отпадане се прави въ сегашната своя острота прѣвъ послѣднитъ 3—4 неплодородни години, неважноватитъ съ причинитъ на икономическитъ явления лица заключаватъ, че именно този недорѣдъ прѣвъ казанитъ години е причината на злото. За по внимателния наблюдател обаче, на нашия икономически битъ коренътъ на злото се намира много по дълбоко.

Слабото плодородие прѣвъ казанитъ години, стихийнитъ нещастия, които постигнахъ прѣвъ това врѣме страната ни, наистина, спомогнахъ много за нашето икономическо отпадане. Но сами по себѣ тия причини не сж единственитъ нито пъкъ първенствующитъ. Напротивъ тѣ само прѣдставяхъ сгодния моментъ, повдигахъ завѣсата за да блѣстне и стане видимо и за най-повърхностния наблюдател въ всѣката си грозота самото зло, създадено и подпомагано за бързото му нарастване много по отрано отъ редъ други фактори.

Нѣкой отъ тия именно фактори ние искаме да истъкнемъ тукъ и съ това да улеснимъ ония, съ които зависи да се взематъ цѣлсѣобразни мѣрки противъ злото.

Безспорно е, че кредита е единъ отъ най-силнитъ фактори, които сж повдигнали развитието на всеобщата обмѣна на разнитъ проодукти до днешнитъ ъ колосални размѣри, а пъкъ тая развѣтка е именно, която способствува най-много производството и съ това подобрява благосъстоянието на народитъ.

Но кредита, споредъ сполучливото подобяване на нѣкой лица прилича на ножъ и то съ два остреда. И за това колкото кредита е полезенъ, когато не излиза отъ рамкитъ на своето истинско прѣдназначение и се повѣрва въ опитни рѣцѣ, двойно по вредентъ е той, когато се повѣрва въ неопитни рѣцѣ и когато той отъ ордие за улесняване на развѣтната централизирана свободнитъ капиталъ въ способни и производителни рѣцѣ, той, кредита, се прѣвѣрне въ сръдство за лесно обогатяване. Тая опасностъ кредита е захваналъ да прѣд-

ставява отъ когато той е захваналъ да се проявява въ формата на възмездна услуга, т. е. въ видѣтъ на днешното лихварство.

Имайки прѣдъ видъ голѣмитъ злини, които причинява лихварството, още въ старитъ врѣмена и сръднитъ вѣкове, намирали сж се лица, които сж въставали противъ него, и за да може да го унижозатъ тѣ сж се старали да се възприеме отъ обществото възгледъ, че лихварството е противно на религията.

Правотата на тоя свой възгледъ борцитъ противъ лихварството сж поддържали съ това, че понеже и тогава, когато и сега кредита се е проявявалъ главно въ сѣмънието на пари отъ едно лице на друго, а пъкъ прѣдметитъ пари немогатъ да произведатъ (раждатъ) отъ себѣ си пари, то възнаграждението, което кредиторъ би взелъ отъ заемателя, е постигнато неморално и, слѣдователно, противно на религията.

Сжкия възгледъ е прокаранъ и сжществувалъ и до сега въ Мухамеданскитъ религиозни вѣрвания и за това, когато сж се сръшвали съ необходимостта да заематъ капиталъ съ лихви, мохамеданитъ сж искали да прикриятъ това подъ разни смѣшни прѣдлози. Така напримеръ, въ нашитъ Земледѣлчески Каси и сега се намиратъ записи, правени въ турско врѣме, съ слѣдующето съдържание:

„На еди коя си дата ще заплатя сумата еди колко си гроша, които приехъ въ заемъ (въ брой) и еди колко си гроша стойноотъ на единъ стѣнитъ часовникъ или всичко еди колко си гроша“.

Тукъ подъ думитъ стойностъ на часовникъ или другъ нѣкой прѣдметъ се разбира лихвата на заематъ капиталъ.

Очевидно е, че по тоя начинъ съставителитъ на записъ сж искали да помиятъ: отъ една страна нуждата да се плати лихви за заематъ капиталъ, а отъ друга страна — вѣрванието, че лихвата е запрѣтена отъ религията.

На врѣмето си тия възгледи сж имали, може би своето основание, но днесъ, когато паритъ сж главното ордие за обитѣлата, да се иска, щото на заемитъ капиталъ да не се плаща никакво възнаграждение (лихва), това би значило ограничаване на самата обмѣна, то би значило безплатно ползване отъ чуждъ имотъ, на което, разбира се, малцина би се съгласили. Отъ друга страна лихварството само по себѣ, като една отъ форми на кредита, не само че не е вредно, но, напротивъ, принася твърдѣ голѣма полза. И, дѣйствително, тукъ злото не е въ това, че се иска лихва на заемитъ капиталъ, а въ тудъ, че всѣкога и на всѣкъдѣ сж се намирали и ще се намиратъ личности, които за слѣпени отъ грубитъ страсти на материалния егонизмъ, ставатъ сжщиски обирачи на по слабитъ посрѣдствомъ лихварството.

Ето защо днесъ като не може и дума да става за унижозаване на лихварството, защото на сила то не може и не трябва да се унижозава — една отъ първитъ грижи на всѣка благоустроена държава е да уреголира лихварството съ строги законоположения и чрѣвъ единъ истински контролъ да прѣслѣдва и не дава никому да излиза вънъ отъ тия законоположения.

Строгото уреголиране на лихварството отъ страна на държавата е длъжностъ на тая послѣдната за собственото ъ добро, защото историята ни показва много примѣри, че държави, които сж прѣнебрѣгвали тая си длъжностъ, съ това най-много сж способствували за своето разорение.

За насъ въ това отношение нѣма нужда да търсимъ примѣри въ историята на другитъ държави, нито да отиваме въ далечни врѣмена на нашето минало. Достатъчно е да варѣмъ малко по внимателно въ нашето икономическо развитие слѣдъ освобождението ни за да се убѣдимъ въ ужаснитъ злини, причинени на населението ни отъ незаконното лихварство, което, както ще се види отъ изложението по долѣ факти, е една отъ причинитъ, които най-много сж способствували за да испадне населението въ днешното окаяно положение.

Но прѣди да изложимъ тия данни, ужѣстко ще бжде да спомѣнемъ, макаръ и на кратко, паричнитъ нужди, за удовлетворение на които населението прибѣгна до кредита у частнитъ лихвари, което и стана причина за развитието на лихварството въ днешнитъ му застрашителни размѣри.

Извѣстно е, че освобождението ни отъ турското робство прѣдизвика коренно измѣнение въ икономическия битъ на населението изобщо, а въ особенностъ на градското население. Новитъ условия на живота прѣдизвикаха и нови нужди, така криво разбирали отъ минава. И ние всѣки се прѣдадохме на пълното удовлетворение на тия нужди безъ да потърсимъ нови источници или да подобримъ старитъ такива, ако не по напрѣдъ то поне едновременно и съразмѣрно съ нашитъ нужди. Естествениотъ слѣдствие отъ това бѣ ежегодното прѣмъхване

сумата на расходитъ надъ приходитъ, а отъ тукъ и прикриването на тия разлики чрѣвъ заемъ. Това се стнася главно до градското население. За селското такъво нуждитъ, които го заставяхъ да влѣзе въ дългове, бѣха отъ себѣсѣ друго естество, не само на видъ, но и въ дѣйствителностъ напълно оправдателни.

Привързаниостта на нашия народъ къмъ собствената земя е негова вродена черта. А пъкъ знайно е, че до освобождението голѣма частъ отъ населението ни не владѣше достатъчно такава земя, а нѣдѣ то живѣше на чифлишки земи, които и обрабваше.

Изселванието на турското население даде удобентъ случай на нашето селско население да се снабди съ евтеки земи, и то не закѣси да се възползува отъ тоя случай. Ламтението въ това отношение даже надмина всѣка граница. Но нещастиеотъ се състоеше въ това, че населението ни нѣмаше собствени капиталъ, които му бѣхъ потребни за покупката на земята и то прибѣгна до заемитъ.

Понеже въ началото не сжществуваше народната ни Банка или нѣкое друго солидно кредитно учреждение, което да удовлетвори тия нужди на населението, а пъкъ тогавашнитъ сръдства на земледѣл. каси бѣха далечъ недостатъчни за това, толкови повече, че нѣкой отъ тия каси прѣвъ врѣме на войната бѣхъ съвсѣмъ унижозени, то населението прибѣгна за заемъ до по състоятелнитъ отъ своитъ членове, каквито се намирахъ най-вече въ градоветъ.

Това положение на голѣмата частъ отъ нашето градско и селско население прѣдставяваше най-благоприятна почва за вѣрението на незаконното лихварство, а пъкъ съблазънта за лесно обогатяване отъ трудъ на другитъ бѣхъ така силни, щото на тѣхъ се поддадохъ даже обществени дѣйци, народни учители и христови служители, които отъ трибуната на свѣщената ограда, отъ катедрата на училището, отъ амвона на църквата проповѣдахъ братство, безкористие, милосердие, осждахъ сръбролюбиеотъ, а отъвнѣ обирахъ по най-блуднентъ начинъ населението, изсхвърляхъ на училищата цѣли сѣмѣйства, като отнемашъ и послѣдната имъ съ сламенъ покривъ къща и сжжсана черга.

По тоя начинъ навсѣкъдѣ нѣвъ страната ни, но особено въ сѣверо-источния и западния ъ край има почти въ всѣко село или градъ съ десѣти сѣмѣйства окончателно разорени икономически, а има случаи, гдѣто буквально цѣли села сж биде окончателно заробени икономически отъ частни лихвари, избавлението на които села е могло да стане само съ намѣсата на държавата или земледѣлскитъ каси, които сж поемали върху себе задължънията на населението. По голѣмата частъ отъ останалитъ сѣмѣйства само на видъ се показватъ за упѣли. Въ сжщностъ, обаче, и тия сѣмѣйства сж само номинални притежатели на имотитъ си, защото, ако кредиторитъ имъ рѣшатъ да си ликвидиратъ и съ тѣхъ окончателно своитъ смѣтки, сигурно и тѣхната участъ нѣма да бжде по завидна. Като е виждало всичко това земледѣл. каси още прѣвъ 1898 г. сж захванали да събиратъ свѣдения за ужаснитъ злини написани отъ частното незаконно лихварство. Отъ събранитъ данни става очевидно, че сръдния процентъ на лихвата, възникана отъ частнитъ лихвари достигна до чудовищния размѣръ 100%. Споредъ нашитъ свѣдения за дълговетъ на населението ни изобщо, сумата на дълговетъ му къмъ частни лихвари възлиза на около 40,000,000 лева.

Отъ това става ясно, че нашето население ежегодно трябва да плаща само лихвата на частнитъ лихвари около 40 милиона лева, вмѣсто да плаща само 3—4 милиона, ако тоя дългъ бѣ въ земледѣлскитъ каси и българската народна Банка или пъкъ, ако частното лихварство бѣ строго уреголирано и не се даваше възможностъ никому да взима лихва повече отъ законния ъ размѣръ 10%. Като се вземе прѣдъ видъ, че това положение се продължава отъ освобождението ни и до сега, мислимъ всѣки ще се съгласи, че една отъ най-главитъ причини за испадането на населението ни въ днешното плачевно положение е частното незаконно лихварство.

А веднажъ това признато лесно е да се разбере, че за избавлението на страната ни отъ несправедливото ъ днешно положение на редъ съ другитъ нужди за това мѣрки трябва да се взематъ най-строги и бързи мѣрки за искорението на злото отъ частното лихварство.

Въ какво трябва да се състожатъ тия

строги мѣрки споредъ нашето мнѣние, ние ще изложиме това въ заключението си.

Отъ събранитѣ и по-долѣ изложени свѣдения ще видите, че въ стотини села земледѣлцитѣ не сж вече господари на имотитѣ си, а такива сж земледѣлците и ляхваритѣ. За да постигнатъ това тия послѣднитѣ сж употребили и употребяватъ най-неморалнитѣ и незаконнитѣ сръдства да повдигнатъ лихвата на 20, 50, 100, а често пкти и 200 на сто; резултата на това е, че земледѣлца, вмѣсто да спечели отъ заетата сума и да се наплати, го виждаме съ единъ дългъ отъ 500 до 1000 лева, като въ сжщото врѣм е исплащаль многократно заетата първоначална сума.

По тоя начинъ на дѣйствието отъ страна на ляхваритѣ мнозина отъ тѣхъ сж отчуждили всичкитѣ недвижими имоти на много села и сж се снабдили съ нуждитѣ крѣпостни актове. Така, напримеръ, селото Сарж-Смаилъ отъ Чирпанската околия сж всички покрити и непокрити стежания сж владѣе отъ Пловдивския ляхваръ С.

При всичко, че селянитѣ не сж вече собственици на имотитѣ си, тѣ продължаватъ да живѣятъ въ кщитѣ си и да обработватъ нивята си подъ наемъ. С. ги е осадилъ за тоя наемъ прѣди четири години и ежегодно налага запоръ на произведенията имъ по врѣме на жътва. Селенитѣ, отчаяни отъ това положение, сж прѣстанали да обработватъ всичкитѣ си земи, а обработватъ само една малка частъ, колкото да искаратъ за собствената си прѣхрана и нея за да запазятъ отъ секвестръ, а скриватъ въ испуканитѣ дупки по плѣвнитѣ и оборитѣ си. Тѣ не произвеждатъ вече нищо за продажъ, защото не могатъ да го искаратъ на пазаръ. Тѣ нѣматъ освѣнъ въпрегатеи добитѣкъ, на който запоръ не може да се наложи. Сиромашията и мизерията въ това село е въ крайния си прѣдѣлъ, вслѣдствие на това селенитѣ въ морално отношение сж много отпаднали. При подобни условия отъ земледѣлца не може да се очаква единъ добръ гражданинъ. Въ таково сжщо състояние се намиратъ още 10 други села въ сжщата околия; сжщия ляхваръ е отчуждилъ имотитѣ на 11 села въ Брѣзовска околия. Въ с. Селджиково, Пловдивска околия, сж исклучение само на нѣколко домакинства, той е отчуждилъ имотитѣ на всичкитѣ останали. С. е отчуждилъ още половината отъ имотитѣ на с. Чоллукъ, сжщата околия.

Въ сжщото положение се намиратъ много отъ селата въ слѣдующитѣ околии:

Свършено съобщани Твърдѣ много съобщани Отчасти съобщани

Акадѣнларска околия:

с. Голубина с. Базирганъ с. Сукотчукъ
" Хасъ-кѣй " Караларъ
" Айдоглау " Шарвий
" Чийрекчий " Чобанъ—
" Хас-факъ " Насуфидр.
" Орманъ-кѣй
" Ферхатларъ
" Балтаджи-
" Ени-кѣй
" Гарванъ

Анхиласка околия:

с. Горица с. Татаркѣй Всички остан.
" Копаранъ " Ахлий освѣтъ: с Гули-
" Баия " Чавдарлъкъ ца и Караманд.
" Равда " Инджекѣй " Белибе
" Св. Власъ " Баракий " Кехманлъкъ
" Хелжамаръ " Калгамачъ " Юсѣвъ-Чо
" Бурунджикъ " Каратене банларъ
" Кашла-дере " Османкѣй " Радовсково
" Емине " Гурюгенкѣй " Еникѣй

Балбунарска околия:

с. Бунарбеше- с. Сърт. ал. с. Валбунаръ
" влий калъчъ " Вѣтово
" Вей-аланъ " Съртал-хасъ " Кашла-кѣй
" Валбунаръ " Тегово " Мустачиларъ
" ендже " Юделникъ " Орманъ—
" Джеферово " Юруклеръ " Бешевлий
" Дрѣново " " Караачъ

" Кованджил.
" Хотанъ
" Карамехмет
" леръ
" Месимъ—
" Махле
" Настралъ
" Хаджи-Фак-
" ларъ

Балчиска околия:

с. Гявуръ-Су- с. Югубешилик с. Михалъ-бей
" ютчукъ " Караяжджъ " Куртъ-думан.
" Каябей-кѣй " Сюлюманфакъ " Юусчиларъ
" Чаушкѣй " Съртѣ-кѣй " Кую-кѣй
" Хасъркуюсу " Емирлеръ " Карлъбей—
" Ресилеръ " Алкалесе " Кѣй
" Карагѣозку " Тююджа " Момчилъ
" юсу " Чукурово " Тойкуюсу
" Мурфача " Гаргалъ-кѣй " Саржмуса
" Гейкелеръ " Гѣре " Орманджикъ
" Екрене " Милкокой " Ортакуюсу
" " Ириджа " Теке
" " Вейскѣй " Явджиларъ
" Дур. Кулакъ " Гийорманъ
" Арнауларъ " Джаферфакъ
" Семилеръ " Тюрк-уют—
" Голтъмъ Ка- чюкъ
" чамакъ
" Чатадаръ
" Съртѣ-кѣй
" Сарамеше
" Шабла
" Яалжучур-
" манъ

Борисовградска околия:

с. Юрчий с. Бадърлей с. Караджалов.
" Читакъ " Скобелово
" Моселимъ " Кетенликъ
" Татарово " Дервентъ
" Дипсизъ— гр. Борисовгр.
" Гѣлъ с. Ковбунаръ
" " Караджаларъ
" Нованово

Брѣзовска околия:

с. Калхалий г. Брѣзово с. Хамбиларе
" Балтаджий с. Рахманлий " Бабекъ
" Чакъре " Сукотчукъ " Аджаръ
" Автѣово " Раж. Конаре " Кадършикъ
" Гиренъ " Ризъ-кѣй " Садъклий
" Дуванджа " Коруджиларъ " Балджиларе
" Тюркменъ " Муртатлий " Чехларе
" Сакарлий " Саланлий
" " М. Конаре
" " Маколе
" " Бай-кѣй
" Сейменъ
" Асж-кѣрово
" Скобелово
" Кюселий
" Махмугларе
" Кирикчий
" Кумарларе
" Чоба
" Мислими

Бургаска околия:

Има единични с. Атанаскѣй с. Беу Махле
семѣйства въ " Руссокастро " Айваджикъ
всички села " Джемеренъ " Дюлмерлий
" Янъчъ-дере " Иаворъ
" Кѣлий " Карауваръ
" Трояново " Савлъжкѣй
" Кабаскалъ " Суватитъ

Бѣленска околия:

с. Г. Бунаръ в. Бѣла с. Ц. Асѣново
" Ватинъ " Балбанлий " Хюджекъ
" Кривина " К. Върбовка " Л. Черковина
" Вѣляново " Вѣтровъ " Обретеникъ
" Г. Албаново " Бѣлѣвъ " К. Коджалий
" " Сърменъ " Тобачка
" " Бѣзовецъ " Батшиница
" " Д. Мамастаръ " Брѣстовица
" " Бешъ-бунаръ " Двѣ могили
" " Пол. кѣрово

Бѣло-Слатинска околия:

с. Буковецъ с. Горникъ Почти всички
" Комарово " Реселецъ останала
" Джурилово " Борванъ
" Търнакъ " Кѣйнаре
" Вър. Геранъ " Глава
" Попица " Бренйца
" " Еница
" " Б. Слатина

Видинска околия:

с. Гявзово с. Лагошеви с. Търняне
" Гърци " Иаворъ " Гурково
" Халваджи " Шипотъ " Видболъ
" " Въртопъ " Сиваговци
" " М. Дрѣвовецъ " Жеглица
" " Владичанци " Капитановци
" " Гайтанци " Кирибѣгъ
" " Иомово " Гомотарпи

Вратчанска околия:

с. Г. Пещене с. Тициница
" Чиренъ " Добраша
" Лиляче " Сивѣ-Бърдо
" Баница
" Мраморенъ " и др.
" Краводеръ

" Игнатица
" Костелево
" Брусенъ

Г. Орѣховска околия:
с. Д. Орѣховицъ

" Добридѣлъ
" Мургазлий
" Карамача
(Слѣдва.)

Опити съ нѣколко сорта кукурузъ извършени прѣзъ 1897 г. въ опитното поле при Винар-Земледѣл. Училище въ гр. Плѣвентъ.

Производителността отъ извѣстно парче земя зависи не само отъ пазара и другитѣ икономически условия, а и отъ сорта на самата култура. Въ насъ кукуруза се отглежда отъ отдавна врѣме; въ нѣкой окръжии даже той сѣставлява главната производна култура. Понеже отъ дългогодишното отгледване на кукуруза безъ промѣна на сѣмето, той губи отъ своитѣ качества, вслѣдствие сродствено опрашване, отъ друга страна търговията съ кукуруза е повлияла твърдѣ много за въвеждането на нови културни сортове, то ето защо, прѣзъ 1897 год. прѣдприехме редъ опити съ разни сортове кукурузъ отъ които читателя може самъ да си извади заключение кой сортъ кукурузъ може да му послужи за цѣльта: за храна на добитѣка или за търговска и техническа цѣль.

№ по редъ.	Име на кукуруза.	Дата на засѣв- нето.	Дата на узрѣв- нето.	Вегетационн. дни.	Засѣти кв. метра.	П Р И Х О Д Ъ					
						Отъ паруллитѣ			Отъ хектаръ		
						Зърна	Куку- лашка	Куку- руза	Зърна	Куку- лашка	Куку- руза
						кг.	кг.	кг.	кг.	кг.	кг.
1	Обикновниятъ бѣлъ	21.4.97	30.8.97	900	132	802	228	255	3111	2533	2833
2	Чеклеръ	9.4.97	24.8.97	900	137	287	111	480	3189	1233	5333
3	Шестеръ мамутъ	17.4.97	5.9.97	146	50	19.5	8.9	55	3900	1780	11000
4	Бристолстовъ	17.4.97	15.9.97	156	50	15.0	7.0	43	3000	1400	8600
5	Old Cabin Home	17.4.97	15.9.97	156	50	8.95	1.6	35	1790	320	7000
6	Златенъ Beauty	17.4.97	20.9.97	157	50	35.175	7.75	75	7035	1550	15000
7	Канадски кукурузъ	17.4.97	14.9.97	151	50	18.0	5.0	33.0	3600	1000	6600
8	Лонгфеловъ полски	17.4.97	19.8.97	125	50	4.496	1.573	13.53	899.2	314.6	2706
9	Пампионъ	17.4.97	30.9.97	167	50	9.09	2.15	16.5	1818	430	3300
10	Продификъ	18.4.97	29.8.97	134	50	14.7	3.93	21.0	2940	786	4200
11	King of the Carlyst	18.4.97	3.9.97	139	50	10.5	1.8	37.25	2100	360	7450
12	Кеминговъ полски	18.4.97	1.9.97	137	50	20.5	4.67	47.0	4100	934	9400
13	Comtons Carly Fello	18.4.97	1.9.97	137	50	11.65	4.85	27.4	2330	970	5480
14	Чинквантино	18.4.97	25.8.97	134	50	8.87	1.73	38.85	1774	346	6770
15	Бразилски	18.4.97	10.9.97	146	50	2.38	1.2	6.5	476	240	1300
16	Златенъ конски зѣлъ	17.4.97	15.9.97	152	50	27.0	7.5	48.0	5400	1500	9600
17	Едровъ-несетъ унгар бѣлъ	17.4.97	24.9.97	161	50	1.8	2.5	36	360	500	7200
18	Златенъ конски зѣлъ „Яна“	17.4.97	25.9.97	131	50	20.0	5.85	59	4000	1170	11800
19	Пенсиловански дългъ	18.4.97	30.9.97	135	50	12.11	3.52	45.0	2422	704	9000
20	Голдене дрозъ	18.5.97	20.9.97	156	50	6.31	2.19	13.43	1262	438	2686
21	Едровъ-несетъ унгар жѣлъ	17.4.97	24.9.97	161	50	7.98	2.73	36.00	1596	546	7200
22	Quesu Goldene Pap Corn	17.4.97	22.9.97	159	50	11.92	2.84	15.91	2384	568	3182
23	Silber Lacc Pap Corn	17.4.97	21.9.97	158	50	19.50	3.00	35.00	3900	600	7000
24	Много ранъ	17.4.97	20.8.97	157	50	15.303	4.697	30.00	3060.6	939.4	6000
25	Баунтовъ плод. кон. зѣлъ	17.4.97	3.9.97	140	50	33.0	7.49	75.00	6600	1498	15000
26	Eusilage Corn	17.4.97	15.9.97	151	50	15.22	4.2	86.00	3044	840	17200
27	Мастагонъ	18.4.97	14.9.97	150	50	19.1	4.80	45.7	3820	960	9140
28	Пенсиловански жѣлъ	18.4.97	3.9.97	139	50	12.7	3.60	33.5	2540	720	6700
29	Quesu of the Priarie	18.4.97	25.8.97	131	50	18.00	2.595	39.5	3600	915	7900
30	Хикори крапки	17.4.97	10.9.97	147	50	21.2	5.6	34.5	4240	1120	6900
31	100 дневенъ Вертолетовъ	17.4.97	4.8.97	111	50	—	—	38.5	—	—	7700
32	Вертолетовъ	17.4.97	2.9.97	139	50	17.055	3.69	57.0	3411	738	11400
33	Udhite Rice Popping	17.4.97	12.8.97	118	50	1.42	0.43	7.53	284	86	1506

Положението на бубохранението и пашкулното тържище въ княжеството, отъ 4-ий до 10-ий Юний 1901 година.

Споредъ свѣденията на г. г. Окръжнитѣ Управители, прѣзъ отчетната седмица бубитѣ сж продължавали да завиватъ пашкулитѣ си при условия не до тамъ благоприятни: падналитѣ дъждове сж причинили въ нѣкой мѣста на княжеството, като въ Еленско, Габровско и Османъ Пазарско, появяването на жълтеницата, която е унищожила значителна частъ отъ бубитѣ, особено въ Габровско. Флашерията се била появила по бубитѣ и въ нѣкой отъ копринарскитѣ центрове на Шуменскій окръгъ. Въ Царибродско черничевия листъ билъ недостатъченъ за отхранването на бубитѣ, та за това и послѣднитѣ слабо сж се развили и не сж започнали да завиватъ пашкулитѣ си.

Количеството на проладенитѣ пашкули и пазарнитѣ цѣни сж помѣстени въ слѣдующата таблица:

Копринарски центрове.	Количеството на продаденитѣ пашкули.	Продажна цѣна.
	килограма	
Вратца	14604	2:30—2:50 л.
Фердинандъ	2043	2:25—2:40 "
Берковица	1930	2:30—2:80 "
Вѣлослатинско	1796	2:50 "
Орѣховско	106	1:50 "
Пловдивъ	4433	2:53—3:17 "
Станимака	33867	2:30—3:15 "
Карлово	352	1:72—2:22 "
Славенъ	1580	2:15—2:80 "
Елена	150 *	3:40 "
Ямболъ	6500	2:30—3:40 "
Дръново	27479	2:35—2:50 "
Мусина и Кели- форово	3176	2:20—2:60 "
Гор. Орѣховица	1900	2 80 "
Севлиево	1800	2:40—3:20 "
Керяка	160	2:60 "
Габрово	2056	2 40 "
Орхане	7020	2 — 2,60 "

Отъ Русенскій окръгъ както и отъ нѣкой други копринарски центрове свѣденията по пашкулното тържище не сж пристигнали.

*) Въ Еленско търговцитѣ сж ходили по селата да купуватъ пашкулитѣ отъ домоветѣ на бубувѣдцитѣ, затова сж и продадени малко пашкули на общото тържище въ Елена.

ХРОНИКА

Срѣщата на Н. И. В. В. Руски Князь А. Михайловичъ въ Варна.

Знаеме се още прѣди единъ мѣсець, че на 27 Юний т. г. Варна ще бѣде посетена отъ Великия Руски Князь Александръ Михайловичъ. Таки новина бѣше прѣсната чрѣзъ печата навсѣкждѣ изъ княжеството, вслѣдствие което въ Варна се бѣхъ притекли извънредно много хора, които сж нетърпение очакваха зацаването на Руския параходъ. Тѣмъ въ 11¹/₂ ч. сутрѣнъта парахода „Ростиславъ“, който носеше високия гостъ пристигна прѣдъ Княжеския налътъ въ Евксиноградъ и бѣше посрѣщанъ съ гърмогласни „ура“ отъ многобройната публика идяща отъ Варна съ парахода „Българя“ на което екипажа на „Ростиславъ“ отговори. Нашия воененъ параходъ „Надѣжда“ поддрави „Ростиславъ“ съ нѣколко топовни гърмежи, на което той отговори сжщо съ гърмежи. Военната музика отъ нашия параходъ свиреше „руския химнъ“, а онази „на „Ростиславъ“ „Шума Марица“. Слѣдъ това Н. Ц. Височество нашия Князь се отправи съ „гостенина си, Руския Князь за въ палата въ Евксиноградъ, гдѣто прѣстояха на 27 и 28.

На 28-й гоститѣ и гражданитѣ на градъ Варна очаквахъ да дойде гостенина, обаче това не стана, защото на тоя денъ прѣди една година се почина Руския прѣстолонаследникъ Георгий и Руския Князь не искаше да има никакви тържества. На 29 сутрѣнъта въ 9 ч. той пристигна заедно съ Нашия Князь, посрѣщанати много радушно отилохъ въ черквата св. „Богородица“, гдѣто се отолужи молебень, слѣдъ което прие парада на площада прѣдъ казармитѣ, отъ тамъ посѣти Руското посолство. Прѣзъ цѣлото врѣме Варненскитѣ улици бѣхъ прѣпълнени съ хора и живо аяламирахъ двама Князе. Отъ посолството Князете саминахъ за парахода „Надѣжда“, който ги отнесе обратно въ Евксиноградъ.

Вечерта на 29 въ палата е дадена вечера въ честь на гостенина на която сж поканени всичкитѣ депутати.

Сжщата вечеръ Великия Князь е стигувалъ за Бургазъ, а отъ тамъ за Русия.

Народнитѣ Прѣдставители канени на вечера. На 29 Юний Варненска-

та полиция търсеше г. г. Народният Прѣдставители да им раздаде поименнитѣ карти съ които се канатъ на вечерата, която ще се даде въ честъ на Великия Руски Князъ въ Евксиноградския дворецъ. При раздаването на картитѣ се правеше забѣлѣжки, че г. г. Прѣдставителитѣ да се явятъ съ черни дрѣхи. Това потури, това салта марки, това калпаки да не се вижда тамъ: всичко да бѣде замѣнено съ фракове и цилиндри. Прѣдставите си колко ниски хора сме ние. Нашето, това което носи народа ние го мразиме, ние го ненавиждаме. Какво впечатление ще направи единъ Народенъ Прѣдставителъ на нашия Князъ и Руския? Нищо друго освѣтъ добро. То ще покаже, че Народното Прѣдставителство излиза сръ дата на народа, а каквото е народа такава сж и Народнитѣ Прѣдставители — нѣщо естествено, нѣщо истинско, нѣщо което ще покаже че бѣлгитина има едно лице, но чисто, а не двѣ лица опитни. Е, да допуснемъ че дѣдо Лазаръ Дуковъ е народенъ прѣдставителъ и той се облѣчеше въ фракъ патури и цилиндъръ. Сигоръ връската нѣма да отговаря по цѣтѣтъ си на костюма, ще стои на вратѣтъ му, фракъ—на единия му гъверъ и всичко това заеено съ селскитѣ чехли ще прѣдстави дѣда Лазара много смѣшенъ, когато селската му носия го прави сериозенъ и вѣтъ човѣкъ. Тѣзи распорѣдания сж дадени по всѣка вѣроятностъ отъ Варненския Градоначалникъ или отъ Управителя, на които имаме дв забѣлѣжмие че при други такитѣ случаи нѣка прѣдставатъ народа тѣй каквото си е, а не искусствено.

Великия Князъ нѣма да посѣти Кюстенджа. Понеже Румжиския Кралъ не е приелъ да посѣдне лично Великия Руски Князъ, послѣдния отказа да посѣти Кюстенджа.

По случай идванието на Негово Императорско Височество Великий Князъ Александръ Михайловичъ въ Варна, като гостъ на Н. Ц. Височество Нашия Князъ, и на България. Плѣвенското Градско Общинско Управление поздравя скѣпия на България гостъ съ телеграмма, на която се получи слѣдний отговоръ:

Височайши отговоръ

Подадена на 27/VI 11 ч. 20 м. веч. прѣта на 28/VI 1 ч. 22 м. сутринъ.

Кмету Даманолову
Плѣвенъ.

Ваша телеграмма меня глубоко тргнулъ и я весьма сожалѣю, что не могу принять приглашение Ваше и Вашихъ Согражданъ, но на етомъ разъ мѣтъ невѣроятно оставитъ броненосецъ, которияхъ я команду. Первые часы прѣвѣдние мую на Болгарской почвѣ, первые впечатлѣния бѣлѣщаго и горячаго привѣта оказаниаго мѣтъ, всѣгда останутся въ моей памяти. Надѣюсь что мѣтъ въ другой разъ прѣдставителъ возможности посѣтитъ Царь городъ и тѣ священные поля, на которыхъ наложена была славная печать дружбы и братства между Болгаріи и Россіи. Отъ всего сердца всѣхъ благодарю.

Александръ.

Ето и телеграммата, която Плѣвенското Градско Общинско Управление отправи отъ името на Плѣвенскитѣ граждани:

Подадена на 27/VI 9½ часа сутринта.

Варна.

Чръвъ Министра на Вхтрѣшитѣ Работи за Негово Императорско Височество Великий Князъ Александръ Михайловичъ.

Днесъ, когато слѣдъ 24 години отъ освобождението на България, нашитѣ Варненски братя посрѣщатъ скѣпия на България гостъ, Ваше Императорско Височество, ние, жителитѣ на историческия Плѣвенъ, долинитѣ и киливетѣ на когото сж оросени съ братската кръвъ на хилядитѣ руски синове, които съ готовностъ се притокохъ на аова на Великий Царъ-Освободителъ и положили коститѣ си за нашето освобождение, съ сръдца прѣпълнени отъ искрення радостъ тържествуваме и като прославяваме частъ, въ който Ваше Императорско Височество стѣпите на Българскитѣ бръгъ всрѣдъ въгорженихъ братски поздравии и привѣтствия на чаути отъ освободенитѣ съ руска кръвъ Варненци на чело съ нашия достоенъ Князъ Н. Ц. Височество, поднасяме Ви нашитѣ искрени привѣтствия, чувства на искрення признателностъ и благопожелания за *здравието и дълголетие* на Негово Императорско Височество Всероссийскій Императоръ Николай II, на Ваше Императорско Височество, прѣдставителя на Августѣйшия руски Царствующъ Домъ и за тържеството на Славянството въ лилето на любвеобилина и великодушентъ руски народъ и негова благороденъ Монархъ.

Плѣвенци бихъ се считали извънрѣдно щастливи, ако можехъ лично да посрѣщамъ Ваше Императорско Височество въ града си, който се краси съ браскитѣ могили и паметници отъ Освободителната война,

които за вѣчни врѣмена ще свидѣлствуватъ за силата и славата на руското оржие и великодушный подвигъ на О. Воевъ позившии нашъ Освободителъ Императоръ Александръ II.

Кметъ: Даманоловъ.

По случай идванието и посрѣщанieto на Руский Великий Князъ, Народ. Събрание бѣ отпуснало 100,000 лева. Отъ тѣзи суми не е дадено на Варненското Градско Общ. Управление нито стотинка, при всичко че града Варна ще носи най голѣмата тяжестъ. Ние просто не разбираме какъ може да се дава такава сума тамъ кдѣто не трѣбви, която сигурно неже достигне и ще се иска допълнителна а не тамъ гдѣто е луждно, толкова повече, че гр. Варна при днешното си състояние не е плащаль на служачитѣ си заплатата повече отъ деветъ мѣсеци насамъ.

Обръщаме вниманието на читателитѣ и най вече на лозаритѣ, върху обявлението помѣстено въ настоящий брой за лозовий расадиникъ на Я. Ст. Забуновъ, който ние горѣщо прѣпорѣчваме. Факта че г. Забуновъ е самъ по специалистъ лозаръ—винаръ е достатъченъ да убѣди всѣки интересующъ се, че отъ неговий расадиникъ той ще получи добри, подобрани и чисти лози, толкова повече че сортимента му е най богатъ.

Протестъ.

Днесъ на 3 Юний 1901 год. по поканата на Поповската околийска землед. дружба събрани въ гр. Попово за обсъждане дѣятелността на народното събрание и на сегашното правителство, като взехме прѣдъ видъ:

- 1) Че на сегашното правителство липсва всѣка инициатива да внесе нужнитѣ законопроекти за облекчение данѣчния товаръ на населението, а се задоволява съ едни консервативни закони въвеждани отъ другитѣ правителства, като поземления налогъ и то още увеличенъ, при всичко, че общаваха нѣкой отъ сегашнитѣ министри прогресивно подходния данѣкъ, възстановяване бача, уголѣмняване училищнитѣ такси и пр.
- 2) Че сегашното правителство не има на родното желание да въстанови V и VI отдѣления въ селата, да унищожи общинския налогъ (октроата) на лозята, намаление на пхтията повинностъ, намаление заплатитѣ на всичкитѣ висши чиновници и офицерството и сгруппирание полковатѣ въ по голѣми части което общаваха въ спозиция.
- 3) Че народното прѣдставителство показва една слаба дѣятелностъ въ камарата, която стана повече отъ три мѣсеца засѣдава, и нищо не е изпълнило, освѣтъ да получи справедливото народно обвинение въ разсипничество на народната пара съ протакане на сесията.

Рѣши:

- 1) Протестираме за неуваконяването по главнитѣ искания на земледѣл. съюзъ.
 - 2) Напомянае длъжиситѣ на депутатитѣ отъ земледѣлския съюзъ за по енергична защита на земледѣлската организация;
 - 3) Присѣдиняваме се къмъ протеститѣ на протестирующитѣ околийски земледѣлски дружби и каниме останалитѣ да направятъ сжщото и
 - 4) Протестираме за оставяние на трикласнитѣ училища въ рѣцѣтъ на общинитѣ.
- Опълномощаваме постоянното настоятелство на околийската землед. дружба да испрати прѣписъ отъ тоя протестъ до Прѣдсѣдателя на Народното Събрание и пресата, до вѣстникитѣ: „Землед. Защита“ и „Справедливостъ“ и Народнитѣ Прѣдставители: Янко Ст. Забуновъ, Йовчо Георгиевъ и Атанасъ Краевъ.
- Подписаха прѣдсѣдатель Н. Атанасовъ, подпрѣдсѣдатель: Тодоръ Кжневъ и дѣловодителъ Маринъ Петковъ.
- Върно съ оригинала
- Прѣдсѣдатель на Попов. окол. землед. дружба: Н. Атанасовъ.

Ново-основани земледѣл. дружби

Въ с. Умурово — Чирпанска околия, е съставена земледѣлска дружба, съ слѣдущото настоятелство: прѣдсѣдатель Нашо Тотевъ, касиеръ дѣловодителъ Тотю П. новъ и членове: Гино Нарчовъ, П. Христовъ, М. Ивановъ, Манолъ Видовъ, Т. Калчевъ, Желю Добревъ и К. Ивановъ.

Въ с. Чулаково — Чирпанска околия, е съставена землед. дружба, съ настоятелство: Прѣдсѣдатель Петю Желювъ, подпрѣдсѣдатель Христо Таневъ, дѣловодителъ Петю Славовъ, касиеръ Е. Ив. Лѣсичевъ, членове: Сжбю Рачковъ, Ив. Деневъ, В. Минчевъ, Р. Недевъ, Р. Христовъ, Г. Ганчевъ, Ив. Петковъ, Ив. Радевъ и К. Енчевъ. Дружбата брой 218 члена.

Въ с. Елджилери — Чирпанско, е съставена землед. дружба, съ настоятелство: прѣдсѣдатель Таню Ивановъ, касиеръ дѣло-

водителъ Ст. П. Евстатиевъ, членове: В. Пановъ, К. Ганчовъ, Ат. Тановъ, В. Пенювъ, В. Тотевъ и В. Колевъ.

Въ с. Гаджалово — Т. Сеймъ-нско, е съставена земледѣлска дружба съ настоятелство: прѣдсѣдатель М. П. Кожухаровъ, подпрѣдсѣдатель Бою Ангеловъ, дѣловодителъ Ради Драгиевъ и членове: К. Драгиевъ, Ст. Филиповъ, К. Койновъ, Д. Ивановъ, П. Митевъ и Т. Колевъ.

Въ с. Гореджий — Ст. Загорско, е съставена землед. дружба съ слѣдущето настоятелство: прѣдсѣдатель Генчо Ивановъ, касиеръ дѣловодителъ Г. Мариновъ и членове: П. Еневъ, Т. Петровъ, К. Пѣевъ, Кр. Вълчовъ и В. Кръстевъ.

Въ с. Балабанларъ — Кесаревска околия, е съставена землед. дружба, съ настоятелство: прѣдсѣдатель В. Яневъ, подпрѣдсѣдатель П. Дойчиновъ, касиеръ М. Цвѣтковъ, секретаръ Хр. Кръстевъ и съвѣтници: Г. Николовъ, Д. Павловъ и В. Станковъ.

ПОЩА

Ив. Г. Бончевъ, с. Авлиени. Устава Ви испращаме, вѣстника има прѣмия и се праща на прѣдплатившитѣ за цѣла година. Хр. Ив. Пачеджиевъ, Казанлъкъ. Испращаме Ви каквото желаехте и слѣдъ което чакаме да се запишете за редовенъ абонатъ.

БЪЛГАРСКИ ЗЕМЛЕДЕЛСКИ КАЛЕНДАРЪ

за
1901 год.
отъ

Н. Кормановъ и К. Малковъ.

Земледѣлския календаръ, тази година има слѣдущето съдържание:

1. Календаръ за 1901 год.
2. Земледѣлски календаръ.
3. По земледѣлието: а) орете нивитѣ си веднага слѣдъ жътва, б) дълбокото есено оране, в) прѣдъ сѣйка, г) сръдства противъ буренитѣ, д) по главнитѣ врѣдни животни по земледѣлскитѣ растения, е) торѣтъ и торението, ж) кога трѣбва да се извърши косението на ливадитѣ, з) зелената царевича като добра кисела храна за добитѣка и) рапицата, к) люцерната и л) хмелѣтъ
4. По важнитѣ работи отъ: скотовѣдството, лозарството, винарството, градинарството, пчеларството и копринарството.
5. Извлѣчение отъ всичкитѣ по важни земледѣлски закони.
6. Формуляри за земледѣлско просто книговодство и
7. Разни таблици по земледѣлието.

Материяла обема 7 печатни коли отъ по 32 страници.

Осѣтъ горното, календаря има 64 бѣли страници за водение разни бѣлѣжки.

Българския земледѣл. календаръ, елегантно подвързанъ за въ джобъ, струва 1.50 л., неподвързанъ 1.20 л.

На книжаритѣ и настоятелитѣ, които поржчатъ повече отъ 10 екземпляра се прави 20% отстъпъ.

Всички поржчки се испращатъ до К. Малковъ, учителъ въ Земледѣлското училище въ с. Садово при Пловдивъ.

Плѣвенски Окржженъ Сждъ.

ПОКАНА

№ 5815.

Плѣвенскій Окржженъ Сждъ, съгласно Опрѣдѣлението си, отъ 26 Юний т. год., подъ № 786, поканва акционеритѣ на Българското Търговско Вносно-Износно Дружество „Истокъ“, съ сѣдалище въ градъ Плѣвенъ, да се явятъ на общо извънредно събрание на 15 Юний т. г. часа 9 прѣди обѣдъ, въ залата на Плѣвенскій Окржженъ Сждъ, по обсъждане въпроса за ликвидирание на сжщото Дружество и опрѣдѣление на ликвидаторитѣ.

Въ случай, че събранието на 15 Юний т. г. не се състои то събранието се отлага за слѣдующий недѣленъ день 22 сжщия мѣсецъ, когато, ако не се явятъ нуждното число Акционери, събранието ще се счита за законно и рѣшенията задѣлжителни.

За участие въ събранието, акционеритѣ се поканватъ да депозиратъ акциитѣ си най малко петъ дни прѣди назначений день за събраннето, въ кассата на Плѣвенскій Окржженъ Сждъ.

гр. Плѣвенъ, 26 Юний 1901 г.

Прѣдсѣдатель: В. Аврамовъ

Секретаръ: Т. Бояджиевъ

Comandit Gesellschaft
für Mühlenbau
OTTO CAMILLO ISRAEL
In Wien.

Прѣдприема пжлно устрояване на Житни и Оризови воденици съ парна и водна сили; доставлява турбини отъ най-новитѣ и испитани системи, а тѣй сжщо—парни машини и валцовѣ отъ най-нова и отлична конструкция и воденични камани всѣкаквѣ видѣ, при условия най-износни.

Главенъ прѣдставителъ за България: Мих. Хр. Самсаровъ.—София.

3—12

ОЦЕТЪ

Най здравия и най хигиеничния оцетъ, добитъ чръвъ культивиранъ оцетни бактерии. Колкото е по старъ, толкова по добъръ става. Който си направи съ него ТУРШИЯ ще се убѣди, какво значи здравъ оцетъ. За здравината и чистотата на оцета давамъ гаранция.

На дребно се продава 20 ст. киломо. На по голѣмо количество прави се отстъпка.

Съ почитание:

Дръ Н. Червенъ-Ивановъ

Булевардъ „Мария Луиза“ № 80 до Шарения мостъ.

1—10

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 5140

Извѣствамъ, че 31 день отъ денѣтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящего въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдущия недвижимъ имотъ, а именно:

1) Кжца въ гр. Плѣвенъ IV кварталъ подъ № 1453 при съсѣди: Котою Ив. Ловчазията, Христо Узуновъ, Ив. Т. Дангуровъ, Герги Мишковъ, улица и Спасъ Пановъ оцѣнена за 500 лева.

Горния имотъ принадлежи на покойния Ив. Н. Чунгулски отъ гр. Плѣвенъ продава се по възисканието на малолѣтнитѣ наследници на покойния Ив. Н. Чунгулски съгласно опрѣдел. № 600 на Плѣвенскій окржженъ сждъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 12 Юний 1901 год.

Дѣло № 697 / 1901 год.

Сждебенъ приставъ: Минчевъ.

№ 5677

Извѣствамъ, че 31 день отъ денѣтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящего въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдущия недвижимъ имотъ находящи се въ Плѣвенското землище, а именно:

1) Лѣзе въ мѣстността „Текийския Орманъ“ 8 декара и 7½ ара при съсѣди: Симеонъ Пашунски и пѣтъ оцѣн. 48 лева.

Горния имотъ принадлежи на Пжшо Т. Тановъ отъ гр. Плѣвенъ поржчителствувалъ съ него за 400 лева има и други записания, продава се по възисканието на Ненка Р. Йотова отъ гр. Плѣвенъ за 35 л. ливхитѣ и разноситѣ по изпълнителния листъ № 5822 на П Плѣвенскій Мировий Сждия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 19 Юний 1901 год.

Дѣло № 645 / 1901 год.

Сждебенъ Приставъ: Минчевъ.

Отговоръ Редакторъ Я. Ст. Забуновъ

Плѣвенъ, печатница — Димитровъ & Игнатовъ.